

[Dyremose]

læge fremfor en yngre kvindelig læge, som muligvis kommer i en barselsituation.

Sagen blev behandlet i ligestillingsrådet den 26. januar, hvorefter ligestillingsrådet opfordrede finansministeren til at forpligte styrelser og andre instanser til at indregne beløb til dækning af barselvikariater i budgetterne efter en fast fordelingsnøgle. Jeg ønsker oplyst, hvad finansministeren har foretaget i denne anledning, idet jeg specielt henviser til, at yngre læger på Københavns amts sygehus i Gentofte tirsdag den 10. marts protesterede over, at man også inden for Københavns amts sygehusvæsen undlader at ansætte vikarer i forbindelse med barselordlov.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg kan oplyse, at budgetvejledningen fra 1979, pkt. 75.22, indeholder, at udgiften til vikarbistand i de tilfælde, hvor en ansat som følge af sygdom eller anden årsag ikke kan varetage sin stilling, bør budgetteres på de årlige finanslove svarende til det forventede behov herfor. Det tilføjes: Såfremt det i finansårets løb viser sig, at udgifterne overstiger det forudsatte, opføres udgiften på forslaget til lov om tillægsbevilling.

Jeg har modtaget en skrivelse af 29. januar 1981 fra ligestillingsrådet, hvor man har opfordret mig til at se på de gældende bevillingsregler på dette område, og det har foranlediget, at jeg har indskærpet de gældende regler i det cirkulære, der er udsendt om indkaldelse af forslag til finanslov for 1982.

Jeg kan derfor sige, at der hverken i forhold til indeværende års finanslov eller med den skærpelse af formuleringen omkring dette, jeg har indlagt i vores cirkulære af 27. februar 1981, er bevillingsregler, der hindrer ligestillingen mellem mænd og kvinder på dette område.

Dyremose (KF):

Jeg forstår finansministerens svar således, at han er enig med mig i, at der ikke bør ske en diskrimination, at der bør være en reel ligestilling, og at der derfor f. eks. bør ansættes barselvikarer for yngre kvindelige læger.

Men det er jo ikke nok, når finansministeren siger, at han i sit nye cirkulære har indskærpet i forbindelse med finansloven for 1982, at der skal være tilstrækkelige midler, for kendsgerningerne er, at på rigshospitalet,

der er direkte underlagt undervisningsministeriet, lever man ikke op til dette cirkulæres påbud, og man lever heller ikke op til den overenskomst, som man i sin tid har indgået med Foreningen af yngre læger. Så vidt jeg kan se, bryder undervisningsministeren finansministerens henstilling, og det vil jeg høre om ministeren vil gøre noget ved.

Tilsvarende har jeg forstået, at man i Københavns amt – det må være inden for indenrigsministeriets område – har konstateret samme problem, nemlig at der ikke bliver bevilget barselvikarer. Det vil jeg også bede ministeren kigge på og gribe ind i i forhold til indenrigsministeren.

De sørgelige kendsgerninger er for de yngre kvindelige læger, at de på grund af denne situation har en relativt meget højere arbejdsløshedsfrekvens end deres mandlige kolleger. Jeg vil bede finansministeren om enten at undersøge den statistik, således at han kan se, at der er belæg for mine udtalelser, eller – hvis han har gjort det – her fra talerstolen komme med de tal, der viser, at der er en faktor 2 eller 3 på arbejdsløshedsfrekvensen, som er højere for de yngre kvindelige læger end for de mandlige læger i samme gruppe.

Når vi ønsker et højt uddannelsesniveau her i landet, når vi ønsker kvinderne ud på arbejdsmarkedet, har vi måske her en af forklaringerne på de lave fødselstal. Hvis man får en uddannelse og bagefter mister muligheden for at gøre karriere, hvis man får børn, ja, så lader man måske være med at få børn.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal gerne orientere undervisningsministeren om, at dette spørgsmål har været rejst. Det, som jeg har lagt vægt på at svare hr. Dyremose, er, at der ikke er bevillingsmæssige problemer, der knytter sig til dette forhold.

Jeg tror, jeg som finansminister derudover skal afholde mig fra at gribe ind i forvaltningen i de enkelte styrelser, og jeg kan i hvert fald sige til hr. Dyremose, at jeg bestemt ikke vil træffe foranstaltninger over for indenrigsministeren – som i øvrigt ikke har nogen kompetence i forhold til de amtskommunale sygehuse; den kompetence ligger i amtskommunerne, den ligger hos amtsrådene. Vi har